

[Chr. Nielsen.]

side vil der intet blive foretaget mod den kurs, militæret i øjeblikket fører. Det tjener til oplysning for den danske befolkning, og så må denne befolkning tage sagen i sin egen hånd.

Stegger Nielsen: Jeg ønsker på den givne foranledning at tilføje i en kort bemærkning, at værnepligtige soldater må være underkastet værnepligtens vilkår, herunder uddannelsesetidens længde — det har jeg tidligere sagt —, og forser de sig mod de givne regler, må de efter de gældende ordninger og bestemmelser tage konsekvenserne heraf. De soldater, der har deltaget i de beklagelige soldaterdemonstrationer i den senere tid, har den samme retsbeskyttelse som alle andre borgere i landet, den retsbeskyttelse, som et demokratisk retssamfund nu engang byder sin befolkning. Jeg finder derfor, at det ærede medlem hr. Chr. Niensens forargelse i nogen måde er forloren, og jeg synes, det ærede medlem skulle have gjort det høje ting den tjeneste at svare klart på det ærede medlem hr. M. Sig Steffensens spørgsmål: om han mener, at soldater, der havde gjort sig skyldig i slige forseelser og overtrædelser af de gældende bestemmelser øst for jerntæppet, havde haft chance for at få den samme gode retsbeskyttelse, som soldaterne her har fået. Det gik det ærede medlem uden om, idet han sagde, at det havde han ingen forudsætninger for at udtale sig om.

Henry Hansen: Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen talte noget om, at forholdene i den danske hær ikke var sådan helt ideelle, der var adskilligt, der kunne trænge til at blive lavet om. Jeg vil gerne understrege, at det er der, og mit partis ordfører i folketinget, Poul Hansen (Kalundborg), fremdrog netop en hel del eksempler på ting, det kunne være ønskeligt at få ændret. Jeg gentog det ikke her i dag, men nøjedes med at sige, at jeg kunne tiltræde de henstillinger, der var rettet til ministeren. Det er også rigtigt, at vi ikke var ganske tilfredse med den måde, hvorpå meddelelsen om de 18 måneders tjenestetid blev givet. Det er nu i og for sig ikke disse ting, der er til debat her i dag, det er besættelsesstyrken i Tyskland, det drejer sig om, men på foranledning af det ærede medlem hr. Chr.

Nielsen er der kommet andre ting ind i drøftelsen.

Det ærede medlem svarede ikke ganske på de spørgsmål, der blev stillet til ham, han snakkede nærmest udenom, tror jeg man må sige. Han gjorde den bemærkning, at forholdene var helt anderledes i den røde hær. Han sagde, at der lider soldaterne ikke noget økonomisk i deres tjenestetid. Det kunne give mig anledning til at stille et nyt spørgsmål til det ærede medlem: Forholder det sig sådan — man skal jo lære, så længe man lever, og jeg går ud fra, at det ærede medlem har visse forudsætninger for at svare i dette tilfælde —, at soldaterne i den røde hær i deres tjenestetid, de 3 år, eller hvor meget det nu er, får samme løn, som de ville tjene i det civile liv?

Jeg slutter med at konstatere, at noget svar på, om soldater i Rusland, hvis de havde forbrudt sig på samme måde, som det nu er sket her i Danmark, ville slippe med mildere straffe, end det ser ud til de danske soldater får, har det ærede medlem ikke givet.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Det ærede medlem hr. Henry Hansen spurgte, første gang han havde ordet, om der i det materiale, der foreligger fra de hidtidige undersøgelser, skulle være noget, der tenderede i retning af, at man kunne pege antifterne ud. Jeg vil gerne sige, at dette spørgsmål har naturligvis fra første færd været genstand for den nøjeste overvejelse, og det materiale, der foreligger, og det, der kommer, vil blive meget nøje gennemgået ikke mindst på denne baggrund, men i kraft af hele dette spørgsmåls karakter mener jeg, at man må vente med at sige mere derom, til dokumenterne ligger på bordet og dermed bevislighederne.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen forsøgte, synes jeg, i sin tale at gå uden om alle de realiteter, jeg havde peget på, de realiteter, der lovgivningsmæssigt og administrativt er bestemmende for behandlingen af disse sager. Det ærede medlem begyndte at tale om en sergent i Esbjerg og alt det der. Det ærede medlem kan være overbevist om, at der er intet tilfælde af overgreb fra befalingsmandsside overfor menige, som ikke bliver undersøgt, og som, når det er undersøgt og klagen viser sig at være berettiget, ikke bliver straffet. Det er den regel, der gennemføres konsekvent i alle forhold.